

Oponentský posudek na bakalářskou práci Lucie Flemrové

Vliv Antonina Artauda na tvorbu Flory Détraz

Mgr. Jitka Pavlišová, Ph.D.

Bakalářská práce Lucie Flemrové je již zvoleným fokusem na specifickou uměleckou tvorbu francouzské performerky a choreografky Flory Détraz poměrně neomšelým tématem, nadto zkoumajícím aktuální fenomény současných Performing Arts, což je samo o sobě vítaným příspěvkem do tuzemské divadelněvědné, potažmo tanečněvědné odborné diskuze. Nazírat jej pak prizmatem „vlivu“ jejího francouzského krajana se nabízí i proto, že jej sama Détraz za inspirační zdroj své tvorby opakovaně explicitně považuje. Bakalářská práce je na základě toho rozdělena na dvě části: na samotnou uměleckou tvorbu Flory Détraz, kterou diplomantka blíže nastiňuje prostřednictvím několika jejích děl, a na část tzv. inspirační, kde výkladem myšlenek Antonina Artauda diplomantka poukazuje na konkrétní styčné rysy obou umělců, respektive jejich interpretaci a využití v díle Détraz.

Již z úvodních tezí je znát diplomantčino veliké zaujetí tvorbou Flory Détraz a snaha o její analytické uchopení. Až fascinující je detailní popis jednotlivých jejích performancí v první části práce, díky nimž si i čtenář tvorby Détraz neznalý dokáže velmi „živě“ dílčí sekvence a dění v jednotlivých performancích představit a kontextově propojit. Nutno podotknout, že rovněž jazykově je tato část velmi brilantní, diplomantka zde užívá odborné termíny a usouvztažnění nejen z oblasti teatrologie, ale též muzikologie, jejíž terminologické spektrum je vzhledem ke zkoumané problematice obzvláště relevantní a pro správnost vytýčení jednotlivých formulací též velmi žádoucí. Zkoumané inspirační vlivy Antonina Artauda, doložené jeho jednotlivými myšlenkami z dochovaných studií a esejů, lze v předkládané bakalářské práci rovněž argumentačně akceptovat, byť jsem měla místy dojem, že je jejich aplikace vedena poměrně mechanicky a je diplomantkou až příliš samozřejmě (nekriticky) přijímána. Rovněž bych v této části uvítala ještě hlubší analýzu dílčích aspektů, která by s objektivním odstupem metodologicky využívala některé ze současných teoretických konceptů, jež by byly pro analýzu tvorby Détraz adekvátní. Avizovaná kognitivní teatrologie (ve vztahu k diváku) je zde využita velmi kusým, řekla bych až jen „nařuknutým“ způsobem, její potenciál tak zůstal v práci de facto nevyužit. Oproti tomu zakomponování citací Evy Kröschlové nebo Václava Martince mi ideově i významově připadají zcela mimo zkoumaný

kontext, navíc se nikde v práci o kritériích výběru této literatury coby relevantní více nedozvíme, není tedy zřejmé, proč se právě k jejich užití diplomantka uchýlila. Nedostatečný metodologicko-teoretický rámec tedy shledávám za určitou slabinu této práce, odtud tedy mé drobné snížení hodnocení.

Jazykově i stylisticky lze naopak práci považovat za velmi zdařilou, vyskytuje se v ní pouze několik pochybení především stran špatného užití znamének interpunkce.

Předkládanou bakalářskou práci Lucie Flemrové ráda doporučuji k její obhajobě s navrženým hodnocením **1-**, tedy **B**.

A handwritten signature in blue ink, reading "Jitka Pavlišová".

V Olomouci, dne 16. června 2021

Mgr. Jitka Pavlišová, Ph.D.